DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 10 grudnia 1955 **Nr 15** Poz. 62—65

TREŚĆ:

62.

ZARZĄDZENIE Nr 134/55 MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 grudnia 1955 r.

w sprawie zmian w planie rozmieszczenia gminnych kas spółdzielczych.

Na podstawie art. 21 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 Nr 36, poz. 279) zarządza się co następuje:

§ 1

W planie rozmieszczenia gminnych kas spółdzielczych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 maja 1955 r. w sprawie planu rozmieszczenia gminnych kas spółdzielczych (Dz. Urz. Min. Finansów Nr 6, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

1) w woj. bydgoskim, pow. Włocławek (str. 28) dodaje się jako Lp. 7 nową siedzibę GKS „Lubień",

2) w woj. krakowskim, pow. Dąbrowa Tarnowska (str. 29) dodaje się jako Lp. 5 nową siedzibę GKS „Gręboszów".

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów T. Dietrich

63.

OKÓLNIK Nr ZPO 27/55

z dnia 5 listopada 1955 r.

w sprawie inkasa podatku od lokali w nieruchomościach Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowych.

Z dniem 1 stycznia 1955 wprowadzony został dla spółdzielni budowlano-mieszkaniowych branżowy plan kont, obejmujący między innymi ewidencję inkasowanego podatku od lokali.

W związku z tym Ministerstwo Finansów na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego zwalnia wymienione wyżej spółdzielnie od obowiązku prowadzenia przewidzianej w przepisach § 33 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 415, z 1952 r. Nr 42, poz. 292, z 1954 r. Nr 13 -z. 49, Nr 35, poz. 151 oraz z 1955 r. Nr 2, poz. 15) księgi -ychodu rozchodu pod warunkiem jednak prowadzenia -ez te spółdzielnie księgowości ściśle według branżowego -nu kont.

Pozostałe obowiązki, wynikające z powołanych przepisów o inkasie podatku od lokali, wiążą spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe w całej rozciągłości.

Generalny Dyrektor H. Kotlicki

64.

OKÓLNIK Nr KS 32/55

z dnia 22 listopada 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia przeszacowania i przekwalifikowania przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu na środki trwałe.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 3 października 1955 r. w sprawie zasad zaliczania do środków trwałych i przedmiotów nietrwałych remanentów środków pracy na koniec 1955 r. (Monitor Polski Nr 92 poz. 1191) Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) wyjaśnia co następuje:

1. Objęte zmianą cen środki pracy ewidencjonowane w 1955 r. jako przedmioty nietrwałe w użytkowaniu przeszacowuje się według cen obowiązujących od 1 stycznia 1956 r. Różnica między wartością przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu obliczoną według cen obowiązujących przed 1 stycznia 1956 r. a wartością tychże przedmiotów obliczoną według cen obowiązujących od 1 stycznia 1956 r. stanowi wynik przeszacowania przedmiotów nietrwałych.

2. Wynik przeszacowania przedmiotów nietrwałych księguje się na dobro konta „Fundusz statutowy" (w jednostkach spółdzielczych na dobro konta „Zmiany funduszu zasobowego" względnie „Fundusz zasobowy") oraz w ciężar konta przeznaczonego do ewidencji przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu.

   Sposób księgowego ujęcia wyników przeszacowania przedmiotów nietrwałych na składzie został wyjaśniony w okólniku Ministerstwa Finansów Nr KS 30/55 z dnia 25 października 1955 r. w sprawie księgowego ujęcia wyników przeszacowania zapasów w jednostkach gospodarki uspołecznionej na skutek zmiany z dniem 1 stycznia 1956 r. cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 14 poz. 61).

3. Równocześnie z przeszacowaniem przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu przeszacowuje się ich zużycie. Wynikiem przeszacowania zużycia przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu jest różnica pomiędzy wartością dotychczasowego zużycia a wartością zużycia ustaloną od wartości przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu obliczonej według cen obowiązujących od 1 stycznia 1956 r.

4. Wynik przeszacowania zużycia przedmiotów nietrwałych księguje się w ciężar konta „Fundusz statutowy" (w jednostkach spółdzielczych w ciężar konta „Zmiany funduszu zasobowego" względnie „Fundusz zasobowy") oraz na dobro konta „Zużycie przedmiotów nietrwałych".

5. Przedmioty nietrwałe o czasokresie użytkowania wynoszącym ponad 1 rok, których wartość jednostkowa po przeszacowaniu, o którym mowa w ust. 1 i 3 niniejszego okólnika, przekroczy 1.000 zł należy przekwalifikować na środki trwałe i wprowadzić w ich nowej wartości książkowej (bez potrącenia ich dotychczasowego zużycia) na konto „Srodki trwałe". Także dotychczasowe zużycie przekwalifikowany przedmiotów nietrwałych należy przenieść z konta „Zuż cie przedmiotów nietrwałych" na konto „Umorzenie śro ków trwałych".

6. Przeszacowania, o którym mowa w ust 1 i 3, oraz przekwalifikowania, o którym mowa w ust. 5, należy dokonać pod datą 1 stycznia 1956 r. zgodnie z ogólnymi zasadami funkcjonowania kont „Środki trwałe", „Przedmioty nietrwałe", „Umorzenie środków trwałych", „Zużycie przedmiotów nietrwałych", dokonując w księgach roku 1956 stosownych zapisów w korespondencji z kontem „Fundusz statutowy" („Zmiany funduszu zasobowego" względnie „Fundusz zasobowy" w jednostkach spółdzielczych).

7. Obroty wynikające z zapisów z tytułu przeszacowania przedmiotów nietrwałych oraz ich zużycia oraz z tytułu przekwalifikowania przedmiotów nietrwałych na środki trwałe na kontach wymienionych w ust. 6 traktować należy jako obroty zmieniające wysokość odpowiednich sald bilansu otwarcia (nie należy ich doliczać do obrotów miesiąca stycznia 1956 r.).

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że wyjaśnienia zawarte w pkt 2, 3 i 4 pisma okólnego Nr KS 14747/5/52 Departa-

mentu Księgowości z dnia 10 października 1952 r. w sprawie zasad księgowego ujęcia przekwalifikowania przedmiotów nietrwałych na środki trwałe, należy stosować odpowiednio z tym, że ministerstwa i urzędy centralne, działając w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, ustalą granice wartości środków trwałych jakie objęte być mogą uproszczoną ewidencją.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

65.

OKÓLNIK ZPO 26/55

z dnia 28 listopada 1955 r.

w sprawie opodatkowania zbieraczy odpadków użytkowych.

Założeniem przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1954 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia [illegible] września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27 poz. 108) jest aby zryczałtowany podatek od zbieraczy przemysłowych surowców wtórnych (odpadków użytkowych) był pobierany przez wszystkie jednostki gospodarki uspołecznionej, które dokonują skupu odpadków użytkowych, choćby nawet nie były one organizacyjnie związane z Centralnymi Zarządami (Centralami) sprawującymi nadzór nad gospodarką odpadkami użytkowymi.

Wynika z tego, że obok placówek podległych bezpośrednio Centralnemu Zarządowi Przemysłowych Surowców Wtórnych również i inne jednostki gospodarcze wykonujące czynności skupu przemysłowych surowców wtórnych (odpadków użytkowych) w zakresie uprawnień udzielonych przez Centralny Zarząd Przemysłowych Surowców Wtórnych (np. placówki podległe Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", zbiornice surowców wtórnych podległe Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy) mają obowiązek pobierać i przekazywać organom finansowym zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy od zbieraczy przemysłowych surowców wtórnych (odpadków użytkowych) na zasadach podanych w powołanym na wstępie rozporządzeniu.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia ponadto, że zryczałtowanemu podatkowi obrotowemu i dochodowemu podlegają tylko świadczenia podlegające podatkowi obrotowemu tj. wykonywane zawodowo i odpłatnie. Z reguły więc będą podlegały obowiązkowi podatkowemu te osoby, dla których stosuje się ceny hurtowe tj. przewidziane w obowiązującym cenniku dla zbieracza za dostarczone odpadki. Natomiast świadczenia wykonywane nie zawodowo np. polegające na dostarczeniu odpadków użytkowych przez uczącą się młodzież w ramach zbiórki urządzanej przez szkoły bądź organizacje społeczne w ramach zbiórek mających charakter akcji społecznych nie noszą charakteru zawodowego i nie podlegają podatkowi zryczałtowanemu.

Dostawy surowców wtórnych dokonywane przez indywidualnych posiadaczy opłacane według ceny detalicznej (cena dla zbieracza nieuspołecznionego przewidziana w obowiązującym cenniku) — jako nie mające charakteru świadczeń zawodowych nie podlegają podatkowi zryczałtowanemu.

Dyrektor Zarządu J. Gabjan

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych kwitariuszy przychodowych wzór Nr 1 od Nr 113006 do Nr 113100 zagubionych przez Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej Litewniki Nowe powiat Biała Podlaska i od Nr 112693 do Nr 112700 skradzionych inkasentowi Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Wólce Nosowskiej powiat Biała Podlaska.

KOMUNIKAT

w sprawie warunków prenumeraty w 1956 roku.

Podaje się do wiadomości, że należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w 1956 r. wynosić będzie **rocznie zł 40, półrocznie zł 22 i kwartalnie zł 12.**

Wpłaty za prenumeratę winny być dokonane **najpóźniej na 15 dni** przed rozpoczęciem okresu prenumeraty na **r-k Ministerstwa Finansów Nr 1529-91/1-601 w V-tym Oddziale Miejskim N.B.P. w Warszawie.**

Na odcinku dowodu wpłaty należy w sposób czytelny podać nazwę oraz dokładny adres dokonywującego wpłatę, cel wpłaty, okres prenumeraty którego wpłata dotyczy oraz ilość zamawianych egzemplarzy.

Nadsyłanie pisemnych zgłoszeń jest zbędne, gdyż wysyłanie wydawnictwa dokonywane będzie tylko na podstawie dokonanych wpłat i ustanie automatycznie z końcem opłaconego okresu prenumeraty.

Rachunki za prenumeratę wystawiane nie będą.

Jednostki administracyjne objęte budżetem centralnym zapotrzebowanie na **bezpłatną** prenumeratę powinny zgłaszać za pośrednictwem właściwego ministerstwa (urzędu centralnego) a jednostki objęte budżetem terenowym — za pośrednictwem prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

Zapotrzebowanie na prenumeratę bezpłatną winno być dokonywane w granicach niezbędnych potrzeb przy ścisłym przestrzeganiu zasady oszczędności.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 0,50

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5332-55-15.000. B-6-14373.